

[Bording.]

Ansøgere, som ikke har tilstrækkelige økonomiske Midler og ikke kan skaffe sig dem ad privat Vej — jeg ved godt, at man ikke mindst fra den højtærede Landbrugsministers Side har hævdet, at det er det rigtige —, skulde man ogsaa have Ret til at give Etableringslaan til Anskaffelse af Bæstninger og Inventarium.

Det med at skaffe sig private Laan lyder jo meget smukt, men saadan som de økonomiske Forhold er, og saadan som det solidariske Ansvar har vist sig ude omkring, er det saadan, at Ungdommen heller ikke har let ved at skaffe sig Støtte paa den Maade, og det maa man regne med. Hvis man vil noget positivt paa dette Omraade, maa man ogsaa ville Midlerne, som giver Mulighed for at forcere Udstykningen, og et af disse Midler er utvivlsomt at lempe de økonomiske Krav, som stilles til de unge, der søger disse Brug.

Vi har tidligere foreslaaet, at der af Staten skulde gennemføres en Reform angaaende Tillægsjord til de alt for smaa Husmandsbrug. Jeg nærer den Opfattelse, at ikke mindst i Øjeblikket vil det være en meget billig og virkningsfuld Reform. Den vil i høj Grad bidrage til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, fordi mange af disse Mennesker paa de alt for smaa Husmandsbrug maa søge Arbejde udenfor Hjemmet og derved bidrager til at forøge Arbejdsløsheden. De vil i mange Tilfælde godt kunne faa Jord fra de omliggende Gaarde, men ikke til Priser, de vil kunne forrente, ikke til Jordværdiens Pris, fordi disse Jorder nu en Gang er overkapitaliserede og man ikke vil sælge dem til rimelige Priser.

Derfor har vi altid hævdet, at med Hensyn til dette specielle Forhold kan man ikke opnaa en virkelig Reform uden Ekspropriation, eller uden at det vil koste Staten meget store Beløb, selv om der for Øjeblikket er mange Landmænd, som meget gerne vil undvære et Stykke Jord, der kunde anvendes til saadan Tillægsjord. Vi har ikke taget dette med i vort Kriselovforslag, fordi vi vidste paa Forhaand, at der var Flertal imod Ekspropriation. Hvis der skulde være Mulighed for at gennemføre Forslaget uden Ekspropriation, altsaa med økonomiske Ofre fra Statens Side, vil vi ikke have noget imod, at man drager dette Spørgsmaal ind under Kriseloven, fordi en Ændring i dette Forhold efter vor Opfattelse i høj Grad vil bidrage til at afhjælpe Krisen.

Til Slut skal jeg udtale, at det er min Opfattelse, at en Gennemførelse af Regeringens Lovforslag vil være et Skridt i den rigtige Retning. Selv om det er et meget lille Skridt, og selv om det foretages paa et meget sent Tidspunkt, vil det dog medføre en Nedbringelse af Gældsbyrden og bringe de kriseramte Landbrug en Lettelse, en Lettelse, de har ventet paa længe; en Lettelse, som de ikke har opnaaet ved de tidligere af den nuværende Regering gennemførte Love. Men desværre maa et saadant Skridt anses for saa godt som betydningløst, hvis ikke Landbrugsministeren og de Partier, der eventuelt vil støtte ham, vil medtage de Principper, der ligger til Grund for vort Lovforslag, og som Husmændenes Repræsentanter i det af Ministeren nedsatte Udvalg i det væsentlige er enige i. Det er disse Principper, der overalt i Landbrugskredse drøftes, idet man er klar over, at kun ved en virkelig Lettelse af Rentebyrden kan Landbrugskrisen afhjælpes i nogen Udstrækning.

Jeg har endvidere den Opfattelse, at kun ved en Lettelse af Landbrugskrisen vil det være muligt at afhjælpe Krisen i de andre Erhverv, i alt Fald i mange Aar; for hæves ikke Landbrugskrisen, vil Landbrugets forringede Købeevne i mange Aar medføre en Lammelse af de andre Erhverv. Landbrugets normale Køb paa det indenlandske Marked er alt for stort til, at en Forringelse af dets Købeevne ikke skulde have denne Virkning paa de andre Erhverv.

I Haab om, at det vil lykkes i et Udvalg at sammenarbejde de tre Lovforslag, som her ligger til Behandling, kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige Ministeren vor mest virksomme Hjælp til en hurtig Behandling. Men jeg vil sige: Hold ikke Landbruget i Uvished alt for længe angaaende Lovforslagenes Skæbne. Lad os faa at vide, om man vil gaa i Forhandling om vore Principper. Vil man ikke det, saa sig det hellere i Dag end i Morgen; sig saa, at man ingenting vil, for lad endelig ikke vedblivende Landbruget sulte. Lad saa hellere Folk gaa fra Hus og Hjem med det samme, for det bliver Resultatet. Vær vis paa, at der er Tusinder og atter Tusinder, der venter paa at høre, hvorledes det gaar herinde i Rigsdagen ved Behandlingen af disse tre Lovforslag.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.